

תת"ע (ירושלים) 6940-12-23 - מחמוד עמירה נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 6940-12-23 - מחמוד עמירה נ' מדינת ישראל לשלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 6940-12-23

מחמוד עמירה

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[22.07.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.03.2024.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום שמספרו 42210230449 המייחס לו עבירה שבוצעה ביום 07.12.2023 של

נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה.

3. המבקש לא התייצב בבית המשפט ביום הדיון אליו זומן, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו 3 חודשי פסילה, 3 חודשי

פסילה על תנאי ל-3 שנים וקנס על סך 1000 ₪.

טענות הצדדים

4. לטענת המבקש, הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ב-30.12.2023 ולא קיבל את מועד הדיון החדש מעולם.

5. לטענת המשיבה יש לדחות את הבקשה משום שההחלטה על דחיית מועד הדיון הומצאה למבקש במערכת נט

המשפט וכן כי חלפו למעלה מ-30 ימים מאז נודע למבקש אודות פסק הדין.

דיון והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך

בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל

(פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

7. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב). התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ); הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדן ואינו מתייבב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.
9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייבב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייבבות של אדם מדיון אליו זומן כדן עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייבבות המבקש

10. טענתו של המבקש כי לא קיבל את ההזמנה לדיון אינה מהווה סיבה מוצדקת לאי התייבבותו של המבקש לדיון החדש אליו זומן. המבקש הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון ביוזמתו, ולא טרח לוודא מה עלה בגורלה. אם לא קיבל המבקש את החלטה שניתנה יום אחד בלבד אחרי הגשת הבקשה, היה עליו להתייבב למועד הדיון המקורי שנקבע בענייננו. משלא וידא מה עלה בגורל בקשתו, ולא התייבב לדיון אותו ביקש לדחות, אל אף שלטענתו לא קיבל החלטה בדבר דחייתו ולא לדיון במועד הנדחה, אין לו אלא להלין על עצמו.
בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדן וכי לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייבבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין

11. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייבבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018).

12. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018).

13. טענת הנאשם לפיה הסיר את המחדל וכי הוא מתפרנס באמצעות רישיון הנהיגה שלו אינה מהווה עיוות דין המצדיק קבלת הבקשה. בהתאם לאישורים אותם צירף המבקש לבקשתו הרכב הורד מהכביש ביום 3.12.23 והוא נתפס נוהג בו מבלי לתקנו 4 ימים בלבד לאחר הורדתו ביום 7.12.23. הרכב אושר לשימוש רק ביום 4.2.24 כחודשיים לאחר הורדתו מהכביש. הסרת המחדל לאחר ביצוע העבירה, אינה מהווה עילה לביטול פסק הדין. בנוסף על המבקש הוטל עונש המינימום הקבוע בחוק ולא מעבר לכך.

14. לפיכך, איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית. מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ד, 22 יולי 2024, בהעדר הצדדים.